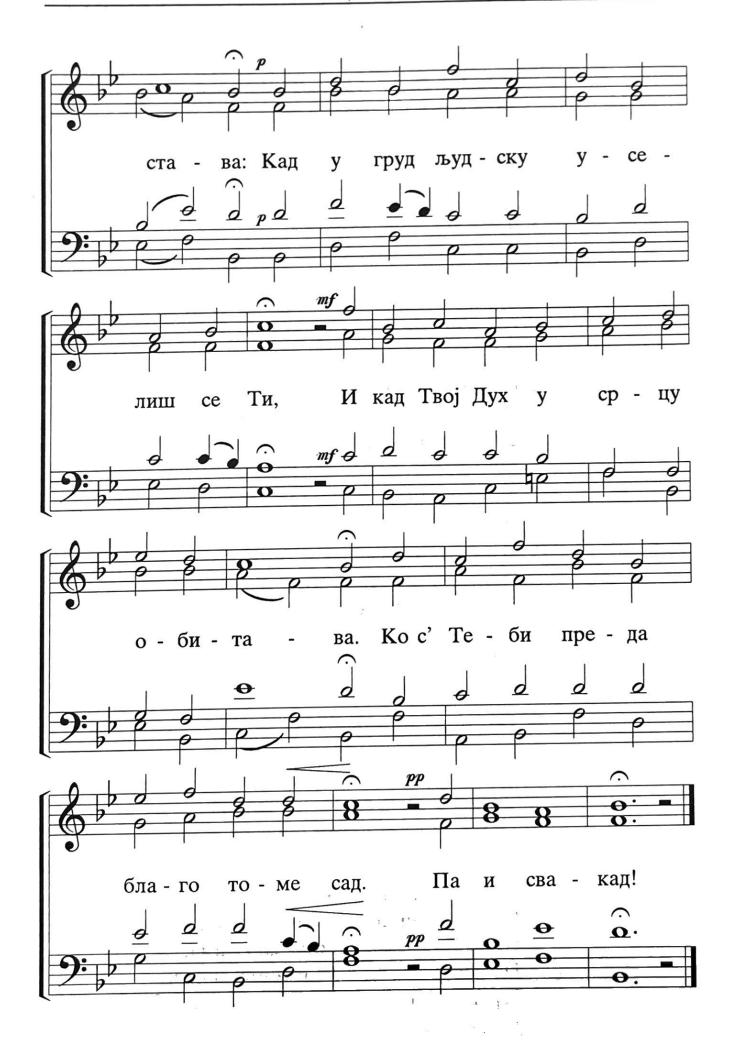
- 5. На вечеру нас позва тад', У тој одећи сјајној, Даје нам свети украс Свој По милости Му новој.
- 6. Радујте с' Бож'ја чеда сва, Што вас сам Господ позва, Уживат' свету вечеру Пред престолом Му сада.
- 7. Он вам је у свој слави там' И места приправио, И са спасења правдом к' том На ново оденуо.
- 8. Радуј се, света скупштино, Цар ће Твој доћи скорим, И он ћ' одвести невесту Са свим' Својим побожним!
- 9. Свадбену чувај одећу, Греха се свег' клонећи; Тада ћеш Њега у слави К'о женика затећи.
- 10. О блажени су позвани На вечеру свадбену, Који издрже до краја Сву тугу, јад, невољу!
- 11. Они ће после патње све Кроз коју овде иду, У слави там' се радоват', Кад с' у венцим' засјаду.
- 12. За то, Сионе, скупштино, Држи, шта си примио! Веран буди, добро ћ' бити, Венац биће Твој део.





- 2. Чезне у мени душа сва, Желећи, Боже, там' у Твоје дворе Тело и душа радује се сад У Теби, Боже, ког' анђели дворе; Она с' поклања пред Твојом славом С' части хвалом!
- 3. Душа ми беше збуњена, Али је опет нашла мир свој благи, К'о птица, која нађе себи дом, Ил' ластавица, кад гњездо налази; Где и остаје, свој мир ужива, Не боји с' зла.
- 4. Господе, то је олтар Твој, С' ранам' и крвљу Твојом нас помири. Ту душа моја - изгубљена пре -Мир, утеху, и спасење налази У Твоме дому, вечни Господе, Царе, Боже;
- 5. О благо сваком, кој' у Твом Остане дому, слави Те с' радости, Ко Твој' љубавно карање прима, Тога ћеш у мир блажени привести. Ко Тебе држи за крепост и над Не зна за пад;
- б. Тај смело иде долином Која ј' нуждом и јадом испуњена, Не боји с' нужде, ни муке сваке, Оружа с' само из Твојих пунина. Ти красиш тога свим благословом И победом.
- 7. Молитву, Боже, чуј нам сад: Који си наш штит и одбрана јака, Пред Тобом ми се молимо свагда, Погледај царство Твог помазаника, Јер Ти си, Боже, наше сунце, јак Кад прети враг.